

честиво стремленіе къмъ Бога, както: славословіе, благодареніе, и прошеніе съ вѣншни знакове; а тѣмъ сѣщо той неможе да си усвои благодатно-то дѣло за искупленіе-то съ друго средство, освѣтъ съ помощь-тъ на Богоучредени-тъ отъ църквѣ-тъ средства, кои-то ся изразяватъ въ вѣншни-тъ Богослужебны дѣйствія. Освѣтъ туй, общественно-то Христіанско Богослуженіе поддържа духъ-тъ на единство-то и братска любовь. Въ общественный-тъ животъ хората ся отличаватъ помежду-си по различіе-то на происхожденіе-то, състояніе-то, вѣспитаніе-то и положеніе-то въ общество-то. Нѣ въ храмъ-тъ при извършваніе-то на *Божественно-то* Богослуженіе тѣзи различія несѣществувать. Въ храмъ-тъ при Богослуженіе-то всички-тъ вѣрующі, и царь-тъ и поданный-тъ, благородный-тъ и неблагородный-тъ, ученый-тъ и неученый-тъ, богатый-тъ и сиромахъ-тъ — всички чувствуютъ или длѣжни сѣ да чувствуютъ себе си грѣшны предъ величество-то на славѣ-тъ Божіѣ. Всички просятъ милость Божіѣ и спасающа благодать. За всички-тъ ся принася безкрѣвнѣ жертвѣ, всички-тъ ся хранятъ съ єднѣ безсмъртнѣ хранѣ, т. е. съ пречисто-то тѣло Христово и съ безкрѣвнѣ-тъ крѣвь Христовѣ, и заради това всички єдно тѣло єсми о Христѣ Исхсѣ по єдиноѣмъ дръгѣ дръга ѣдове (Рим. XII, 5). Тукъ въ храмъ-тъ предъ очи-тъ на Отца небесный нѣсть разнѣ ни свободѣ, вси бо єдино єсми о Христѣ Исхсѣ. (Гал. III, 28).

Разлика въ Богослуженіе-то въ вѣсточнѣ-тъ и западнѣ църквѣ.

§ 30. Исусъ Христосъ и Апостоли-тъ установили само сѣщественны-тъ части на Католическо-то Богослуженіе: а всички-та обрядна страна є съставена и установлена въ различни вѣмена отъ св. Отци на църквѣ-